

נמנים רק על שה חי, כך פטר חמור פודים רק בשה חי.

אכן רק לעניין זה אנו למדים מפסח, אבל אין צריך לפדות בזכר תמים בן שנה כשה של פסח, כי לעניין זה נאמרו ריבויים, "וְכָל פֶּטֶר חֵמֶר תִּפְדֶּה בְּשָׂה וְאִם לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְּתוּ וְכָל בְּכוֹר אֲדָם בְּבָנֶיךָ תִּפְדֶּה" (שמות י"ג ג'), ללמד, שפודים גם בנקבה, וגם בגדול מבן שנה, וגם בבעל מום.

דף נ'

ג. "וְהוֹצִיא אֶת כָּל הַפֶּרֶ".

בעניין פר חטאת של כהן משיח, אחרי שנאמר סדר הקרבתו, זריקת דמו והקטרת אימוריו, נאמר, "וְהוֹצִיא אֶת כָּל הַפֶּר אֶל מַחוּץ לַמִּזְבֵּחַ אֶל מְקוֹם טְהוֹר אֶל שַׁפְּךְ הַדָּשׁוּן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל עֲצִים בָּאֵשׁ עַל שַׁפְּךְ הַדָּשׁוּן וְשָׂרַף" (ויקרא ד' י"ב).

מבואר שגם אחר שחיטתו הוא קרוי פר, ומכאן ראייה לדעת ריש לקיש ורבי יצחק נפחא.

אולם דחו זאת ואמרו שסתם "פר" הוא פר חי אבל כאן נאמר "אֶת כָּל הַפֶּר", שזה כולל את כולו, לומר לך שיש להוציא את כל הנשאר ממנו.

ד. "וְאֵת פֶּר הַחֲטָאת וְאֵת שְׁעִיר הַחֲטָאת".

בעניין פר ושעיר של יום הכפורים, אחרי שנאמר סדר הקרבתם, ומתן דמם, נאמר, "וְאֵת פֶּר הַחֲטָאת וְאֵת שְׁעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר הוּבֵא אֶת דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל מַחוּץ לַמִּזְבֵּחַ וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת עֹרֹתָם וְאֵת בְּשָׂרָם וְאֵת פְּרָשָׁם" (ויקרא ט"ז כ"ז).

מבואר שגם אחר שחיטתם הם קרויים פר ושעיר, ומכאן ראייה לדעת ריש לקיש ורבי יצחק נפחא.

אולם דחו זאת, ואמרו, שהכל מודים, שגם אחר השחיטה, גוף הפר והשעיר כמות שהם קרויים פר ושעיר, ולא נחלקו אלא בדם בלבד, שלדעה ראשונה דם פר אינו נקרא פר, ולדעה שניה גם דם פר נקרא פר.

ה. "יָבֵא ... אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּפֶרֶן בֶּן בָּקָר".

רב אשי אמר, שמתוך הכתוב מסתבר כדברי ריש לקיש ורבי יצחק נפחא, שדם הפר קרוי פר, שהרי כך נאמר, "בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּפֶרֶן בֶּן בָּקָר לְחֲטָאת וְאֵיל לְעֹלָה" (ויקרא ט"ז ג'), והרי אינו נכנס לקודש עם הפר עצמו, אלא עם דמו, והחשיב זאת הכתוב כבא לקודש בפר, הרי שדם הפר קרוי פר.